

trak frem, at vi i de senere år har haft nogle situationer – jeg mener, det er årgang 92-togene – hvor vi har set, at de rask væk er blevet afsporet ude på banestrækningerne. Det har nok ikke været så heldigt et indkøb, men sådan noget kan der jo rettes op på.

Det er der andre ting der også kan, kan jeg forstå, for nu fremgår det jo, at der i den der milliard kroner, der ligger, ligger nogle yderligere tiltag til de handicappede. Det er vi selvfølgelig glade for at høre om, men det er nu ikke kun de handicappede, det handler om.

Jeg tror også gerne, at de ser, at alle faciliteter – både informationer og andet – på banegårdene bliver sådan, at de er tilgængelige og gode for alle. Det er det, der er vores budskab her i dag og også vores klare budskab til De Radikale i forhold til, at de her 50 mio. kr. pr. år ikke kun er til elevatorer. Jeg ved ikke, hvor de vil bygge de elevatorer henne for 250 mio. kr. Det tror jeg slet ikke kan lade sig gøre.

Vi skal kigge på at få de stationer moderniseret, så de bliver tilgængelige og brugervenlige for alle grupper i det her samfund. Det skal være vores signal her i dag.

Og så må jeg sige til hr. Kaj Ikast, at det andet står altså på side 7 og 13.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Rent bortset fra de gamle tog, som hr. Ikast var ude at købe i 1992, så synes jeg, at han kaster et betydeligt røgslør ud over den her sag, for han indrømmer, at der kun er 2 gange 25 mio. kr., men samtidig har han en pose penge med 1 mia. kr., som trækkes frem ved enhver anledning. Når der er behov for at gøre noget, har man den milliard kroner, som man så kan henvise til, og den kan bruges mange gange. Den bliver også brugt her, så det er en dejlig milliard at have. Den er sådan én, der hele tiden kan fylde sig selv op.

Kl. 19.55

Men det hjælper altså ikke, og derfor vil jeg godt spørge hr. Ikast: Når man nu betyder, at alt det, der ligger i hr. Martin Lidegaards forslag, skam også er i regeringens forslag – det er jo det indtryk, hr. Kaj Ikast forsøger at skabe – skal det så forstås på den måde, at regeringen er villig til at indgå en aftale med os andre om at sikre en indsats på det niveau, som ligger i Det Radikale Venstres forslag?

Hvis det er sådan, kan vi jo lave en sådan aftale, og så vil jeg anerkende det, hr. Kaj Ikast si-

ger, men hvis han ikke kan give sådan et tilsagn, må vi jo erkende, at så skjuler der sig jo nok en vis armod bag alle disse mange tal og forklaringer om gamle tog.

(Kort bemærkning).

Kaj Ikast (KF):

Jeg glemte at sige før, at jeg også taler på Venstres vegne, og at vi ikke er indstillet på at støtte det radikale forslag. Vi vil betydelig hellere støtte investeringsplanen.

Jeg må sige til hr. Keld Albrechtsen, at det ikke bare er 1 mia. kr. Der er også, hvis man går ind og ser i Vejdirektoratet, 0,5 mia. kr. til støjbekæmpelse m.v. over den 10-års-periode.

Så det er altså slet ikke imponerende. Det er kun imponerende, fordi det er handicapår, og fordi vi i morgen får besøg af et antal handicappede, og så går man ind og ser helt nøjagtigt på dette specifikke problem. Det vil jeg sige.

Jeg er meget enig med hr. Poul Andersen, og jeg er sikker på, at når ministeren nu begynder at forhandle om de forskellige tiltag, der skal være over de næste 10 år, så kan man finde nogle betydelig bedre løsninger end dem, man får ved specifikt at lave en plan, der skal ligne den sidste, der var mellem S, SF og De Radikale. Når jeg står med den i hånden, er jeg ikke imponeret. Den synes jeg man skulle studere engang, ikke bare de gamle tog, men også de gamle tal.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg vil denne gang forsøge at stille spørgsmålet meget kort og meget klart i håb om at få et svar.

Er det rigtigt opfattet, når hr. Poul Andersen fra Socialdemokratiet siger, at der i hr. Kaj Ikastrs udtalelse ligger, at man oven i de 25 mio. kr. er parat til også at bruge midler til på forskellig sæt og vis at sikre bedre adgang til de gamle stationer, altså oven i de penge, der er øremærket til togudbygning?

Ligger der i hr. Kaj Ikastrs taljonglering, at der vil komme flere penge på bordet i forbindelse med investeringsplanen, og i så fald hvor mange?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu begyndte hr. Kaj Ikast så med 1 mia. kr., så stiller jeg spørgsmålet om, hvor meget af den milliard der skal bruges til det her, og så får jeg som svar, at nu er det blevet 1,5 mia. kr. Det er rimelig underholdende, men et svar er det jo ikke.